

retten. Ifølge lovforslagets § 5, stk. 3, nr. 4, er der derfor alene medtaget en generel undtagelse fra fortrydelsesretten i det omfang, der er tale om regelmæssig levering af fødevarer m.v. En begrænsning af undtagelsen fra fortrydelsesretten til disse særlige omførselsituationer vil imidlertid indebære, at der generelt vil være fortrydelsesret ved aftaler om varer, som sælges ved omførsel af personer, som har fået særlig tilladelse hertil af Industriministeren, f.eks. handicappedes salg af husflidsprodukter. Tilsvarende ville der være fortrydelsesret ved aftaler om aviser, ugeblade og tidsskrifter, som sælges ved omførsel.

For at undgå dette er der medtaget en bestemmelse i lovforslagets § 5, stk. 3, nr. 5, således at fortrydelsesretten ikke kan gøres gældende i de situationer, der er omfattet af den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 3, forudsat at købesummen ikke overstiger 400 kr.

3.7. Lovforslaget ændrer loven, således at forslagets § 5 svarer til direktivets anvendelsesområde med de deri nævnte undtagelser. Dette indebærer som nævnt, at den gældende lovs undtagelser ikke opretholdes inden for det område, der er omfattet af direktivet jf. forslagets § 5, stk. 4. Direktivet åbner ganske vist mulighed for at undlade indførelse af fortrydelsesret, hvis forbrugeren ydelse ikke overstiger 60 ECU eller ca. 480 kr., hvorfor det selv inden for direktivets anvendelsesområde ville have været muligt at opretholde de gældende undtagelser for køb under denne beløbsgrænse. Justitsministeriet har imidlertid ikke, bortset fra de helt specielle tilfælde i lovforslagets § 5, stk. 3, nr. 5, ment at burde udnytte denne mulighed, også under hensyn til, at dette ville komplicere lovforslaget yderligere.

Justitsministeriet har ved forslagets § 5, stk. 3, nr. 9-11, opretholdt undtagelserne i den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 4, 5 og 6, for så vidt angår de møder mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren, som er omfattet af den gældende lov, men som ikke er omfattet af direktivet.

4. Lovforslaget har været til udtalelse hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Sø- og handelsretten, Præsidenten for Københavns byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Advokatrådet, Industriministeriet, Landbrugsministeriet, Kulturministeriet,

Undervisningsministeriet, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Monopoltilsynet, Forbrugerombudsmanden, Formanden for Forbrugerklagenævnet, Forbrugerrådet, Statens Husholdningsråd, De danske Husmoderforeninger, Dansk Varefakta Nævn, Butikshandelens Fællesråd, Stormagasinerens Fællesråd, Dansk organisation af detailhandelskæder, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Fødevarerhandelens Fællesråd, Dansk Textil Union, Radiobranchens Fællesråd, Motorbranchens Fællesråd, Det Danske Handelskammer, Landsforeningen for Erhvervsinteresse, Håndværksrådet, Industrirådet, Entreprenørforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Assurandør-Societetet, Danske Brevskolers Fællesråd, Den danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Danske indkøbschefers Landsforening, Falcks Redningskorps, Danmarks aktive Handelsrejsende og Den danske Forlæggerforening.

5. Lovforslaget skønnes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Til § 5, stk. 1

I § 5, stk. 1, fastlægges de situationer, hvor fortrydelsesretten skal kunne anvendes. Det er aftaler, der indgås under et møde med den erhvervsdrivende uden for dennes faste forretningssted. Området svarer til gældende ret og omfatter således også direktivets anvendelsesområde i art. 1, stk. 1, det vil sige de situationer, hvor aftalen er indgået i forbindelse med den erhvervsdrivendes besøg på forbrugeren bopæl eller arbejdsplads, hos en anden forbruger eller under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende.

Som følge af forbudet i lovens § 2 mod uanmodet henvendelse til forbrugeren på dennes bopæl m.v. har fortrydelsesretten i disse situationer formentlig kun begrænset betydning. Fortrydelsesretten har derimod selvstændig betydning for aftaler, der indgås under udflugter m.v. Endvidere omfatter lovens anvendelsesområde tillige de situationer, hvor aftalen indgås i forbindelse med andre møder mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted. Disse sidstnævnte møder vil f.eks. kunne opstå ved